Woensdag 1 Mei 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4799

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur Dr. Joh. Hartog tel. 1550; Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Palestina-Comite adviseert inwijking 100.000 Joden, maar geen aparte Staat

Minister-conferentie oneens over Italiaans-Joegoslavische grens; verwerpt Oostenrijks eis om Zuid-Tirol

Leidse leerstoel voor Papiament en Neger-Engels ingesteld

RAPPORT OVER PALESTINA.

Het Engels-Noordamerikaans comité dat een onderzoek in het Palestijnse probleem instelde, heeft de ogenblikkelijke toelating van honderduizend Joden in Palestina voorgesteld. De aanbeveling was vervat in een gezamenlijk rapport dat tegelijkertijd in Washington en Londen werd bekendgemaakt. Het is het gevolg van een onderzoek dat vier maanden duurde waarbij het comité verhoren hield in de Verenigde Staten, Londen, Europa en het Heilig Land.

In een vergezellende verklaring gaf Truman uiting aan zijn blijdschap over de aanbeveling en zeide: „De overbrenging van deze ongelukkige mensen moet thans worden uitgevoerd met de grootste spoed." Hieraan voegde hij toe, dat in de „bescherming en veiligstelling van de heilige plaatsen in Palestina, zowel die van de Muzelmannen, de Christenen en de Joden, op afdoende wijze wordt voorzien in het rapport". „Een van de belangrijke hoofdtrekken van het rapport is dat het de volledige vrijheid van de Arabische bevolking in Palestina wil verzekeren door haar burgerlijke en godsdienstige rechten te garanderen en door maatregelen aan te bevelen voor de voortdurende verbetering in haar culturele, opvoedkundige en economische positie."

Truman zeide ook verheugd te zijn dat het comité in feite de intrekking van het Witblad van 1939 aanbeveelt, waaronder de bestaande beperkingen op de immigratie en landaankoop teneinde de verdere ontwikkeling van een nationaal Joods tehuis toe te staan. Het rapport draagt geen verplichting van de Verenigde Staten of Groot Britannië in zich om te worden aanvaard.

In diplomatieke kringen te Washington acht men het echter zeer waarschijnlijk, dat het groot gewicht zal dragen om de politiek in dat verstoorde deel van het Nabije Oosten te bepalen.

De aanbeveling voor een uitgebreide inwijking in het Heilige Land voorzag vooral in de onmiddellijke verstrekking van honderdduizend toelatingsvergunningen in Palestina voor Joden die het slachtoffer werden van de nazie- en fascistische vervolging; dat deze vergunningen voor zover mogelijk in 1946 worden verstrekt en dat de feitelijke immigratie zo snel mogelijk worde uitgevoerd als de condities toestaan. Als commentaar op het voorstel zeide het Comite dat het aantal Joodse overlevenden van de vervolging in Europa veel meer dan honderduizend bedraagt in Duitsland, Oostenrijk en Italië alleen.

Tot de aanbevelingen behoorden o.a. de volgende punten: Dat de Jood den Arabier niet zal overheersen en dat de Arabier den Jood niet zal overheersen in Palestina, met de bepaling dat Palestina een Joodse noch Arabische staat zal zijn. Beoogd wordt, dat uiteindelijk een regeringsvorm gevestigd zal worden onder internationale garanties welke de belangen in het Heilig Land van het Christendom en van het Mohammedaanse en Joodse geloof ten volle zal beschermen en handhaven.

Het Gouvernement van Palestina zal voorlopig onder mandaat blijven tot de uitvoering van een voogdijschapsovereenkomst onder de Verenigde Landen. Deze aanbeveling is gebaseerd op de mening van het comité, dat de vijandigheid tussen de Joden en Arabieren „het bijna zeker maakt dat nu en gedurende enige tijd in de toekomst elke poging om hetzij een onafhankelijke Palestijnse staat hetzij onafhankelijke Palestijnse staten te vestigen, een burgeroorlog ten gevolge zou hebben welke de wereldvrede zou kunnen bedreigen."

Zolang uiteindelijk geen zelfbestuur is ingevoerd zal een mandatuur of een voogdijschap moeten verklaren dat het beginsel van economische, opvoedkundige en politieke ontwikkeling van gelijk belang is als dat der Joden en dat men onmiddellijk maatregelen zal moeten voorbereiden om de kloof te overbruggen welke thans bestaat zodat de levensstandaard der Arabieren op gelijk peil als die der Joden kan worden gebracht.

Bij de immigratie zal het bestuur van Palestina ervoor moeten zorgen dat de rechten en positie van andere delen van de bevolking niet geschaad worden.

Het welzijn van het gehele volk van Palestina, Joden, Arabieren of anderen, moet bij elke overweging voorop staan. Het onderzoek naar, de ontwikkeling en uitvoering van de plannen voor een grootscheepse landbouwkundige en industriële ontwikkeling in Palestina moeten niet alleen geschieden in volledig overleg en samenwerking met de Joden doch ook met de regeringen der naburige Arabische staten die rechtstreeks daarbij betrokken zijn. Het onderwijs-systeem voor Joden zowel als Arabieren moet hervormd worden waarbij binnen redelijke tijd leerplicht moet worden ingevoerd. Tenslotte zal elke poging tot terreur of geweld door welke partij ook krachtig moeten worden onderdrukt. (Washington, (AP) 30.4).

GEEN OVEREENSTEMMING ONDER DE MINISTERS.

door

Joseph Wynan.

Bestreden door Britse, Franse en Noordamerikaanse afgevaardigden eiste Molotov dat een groter deel van het schiereiland van Istrië van Italië zal worden afgenomen en gegeven aan Joegoslavië. In een beraadslaging over de betwiste Italiaans-Joegoslavische grensquaestie bestudeerden de Ministers van Buitenlandse Zaken vier verschillende geprojecteerde grenzen.

Volgens kringen die in contact staan met de conferentie zouden de Britse, Noordamerikaanse en Franse voorstellen vrijwel overeenkomen, doch het Russische voorstel plaatste de grens veel verder naar het Westen.

Onmiddellijk kon niet worden vernomen of de Russen de Adriatische havenstad Triëst ook aan de Joegoslaven wilden geven, doch vroegere berichten van de assistenten der Ministers van Buitenlandse Zaken bij een samenkomst in de morgen zeiden, dat de Russen de stad voor Tito opeisten.

De Raad praatte ongeveer anderhalf uur over het vraagstuk zonder tot een accoord te komen. Op voorstel van Molotov kwam men overeen dat de Raad op Vrijdag zou luisteren naar de verklaringen van twee Italiaanse en twee Joegoslavische vertegenwoordigers. Andere ministers zeiden dat deze verklaringen „tijdverlies" zouden betekenen. De Italiaanse en Joegoslavische inzichten werden reeds op de vorige bijeenkomst van de ministers te Londen in September van het vorig jaar vernomen. Alle vier landen die aan deze conferentie deelnemen waren het erover eens, dat geen belangrijke wijzigingen in de Oostenrijkse grens zullen worden aangebracht. Dit werd bekend gemaakt na een debat over de Oostenrijkse en Italiaanse eisen ten aanzien van Zuid-Tirol.

Met verwijzing naar de beloften die gedaan werden door de drie mogendheden op de conferentie te Potsdam verklaarde Byrnes, dat de Oostenrijkse vertegenwoordigers zouden moeten worden gehoord bij elke bespreking van de grenzen van dat land. Byrnes bracht de Oostenrijkse quaestie aan de orde met het voorstel om de aandacht te wijden aan de Italiaans-Oostenrijkse grens nadat het debat over de Italiaans-Joegoslavische grens geen overeenstemming opleverde. Bevin zeide, dat een comité van deskundigen reeds een rapport gereed gemaakt heeft over de grenzen van Oostenrijk en enkele kleine wijzigingen heeft voorgesteld in de Italiaans-Oostenrijkse grens.

Conferentie-kringen legden de samenstelling van deze commissie of de origine van het rapport ervan niet uit. Teneinde de gang van zaken te bespoedigen, besloten de ministers om te beginnen op Woensdag tweemaal per dag bijeen te komen. De Raad komt dan dagelijks om 11.30 uur bijeen en wederom in de namiddag. De assistenten komen voortaan om 10 uur bijeen in plaats van 11 uur. Deze beslissing werd genomen nadat Byrnes klaagde dat de conferentie te langzaam voortgang maakt. Molotov stelde een vrije dag voor op de eerste Meidag, doch verloor het bij de stemming. Na de bijeenkomst van Dinsdag waren de Ministers de gasten van Bidault op een receptie aan de Quai d'Orsay (Parijs. (AP) 30.4).

OPWINDING IN TRIËST.

Berichten uit Triëst zeiden dat er grote opwinding heerste in Triëst na de viering van de eerste drie opeenvolgende feestdagen. De Italianen vierden Dinsdag de jaardag van de opstand tegen de Duitsers.

Woensdag de eerste Meidag, is het de grote dag voor de Joegoslaven. De aanhangers van Tito waren van plan een massaoptocht te houden van Zone B naar Zone A doch de Geallieerde autoriteiten hebben daar een stokje voor gestoken als gevolg waarvan de Joegoslaven hebben geprotesteerd bij het Geallieerde gezag in Triëst. Bovendien wordt gemeld dat zij een protest zonden naar de Ministerraad in Parijs. Intussen meldde het nieuwsagentschap Ansa een „uitgebreide beweging" van Joegoslavische troepen naar Aidussina en Gorizia. Donderdag is het de jaardag van de aankomst der Geallieerde troepen in Triëst (Rome, (AP) 30.4).

AANDACHT VOOR ITALIAANS-JOEGOSLAVISCH GRENSGESCHIL.

door

Joseph Dynan.

Joseph E. Dynan

De Raad van de Ministers van Buitenlandse Zaken heeft de aandacht gewend naar de Italiaans - Joegoslavische grens en Triëst temidden van berichten dat Rusland de belangrijke haven aan de Adriatische Zee voor het Tito-regime heeft opgeëist. De Ministers van Baitenlandse Zaken namen het rapport van de viermogendhedencommissie over de Italiaans-Joegoslavische grens op.

In tegenstelling tot de vroegere berichten als zou de commissie eenstemmigheid bereikt hebben over het rapport wordt gemeld dat het slechts enkele aanbevelingen van minder belangrijke aard zou bevatten.

Het is bekend, dat Groot Brittannië, Frankrijk en de Verenigde Staten het schiereiland van Istrië willen verdelen langs de „talengrens" zodat Triëst aan Italië zou komen en het grootste deel van het achterland aan Joegoslavië.

Volgens het plan dat door de drie Westelijke mogendheden voorgestaan wordt zal Triëst een vrijhaven worden onder Italiaanse souvereiniteit, teneinde Oostenrijk, Hongarije en andere Middel Europese landen een uitweg naar zee te geven.

De Franse autoriteiten toonden intussen grote belangstelling voor het voorstel van Byrnes om een 25-jarig verdrag van wederzijdse bijstand te sluiten met Rusland, Groot Brittannië en Frankrijk om de Duitse ontwapening te verzekeren.

Men liet echter blijken dat dit geen afdoende regeling zal zijn. Een bevoegd persoon zeide, dat Frankrijk het Noordamerikaanse voorstel geestdriftig verwelkomd heeft omdat daardoor gegarandeerd wordt dat de Verenigde Staten de vrede in Europa zullen helpen handhaven,doch het kan slechts een onderdeel zijn van de Duitse regeling. Franse kringen dringen erop aan, dat de arsenalen in het Ruhrgebied en Rijnland niet onder Duitse leiding worden gelaten indien men een geheime bewapening wil voorkomen. Het nieuwsblad „Le Monde" dat het voorstel van Byrnes prees in een artikel op de voorpagina, noemde het niettemin ondergeschikt aan de quaestie van de Geallieerde eenheid, welke volgens het blad een eerste vereiste is voor de wereldvrede. Zulk een verdrag zou gemakkelijk toe te passen zijn indien de Grote Vier aaneengeschaard staan, doch zou spoedig ondoeltreffend worden indien de grote mogendheden onderling verdeeld zijn (Parijs, (AP) 30.4).

LEERSTOEL VOOR DE WEST.

De Leidse Hogeschool zal een biezondere leerstoel instellen voor de studie van de landstalen van Curaçao en Suriname (Aneta, Den Haag 1.5).

[Bovenstaand bericht is als het ware een vervolg op de mededeling, die Dagblad Amigoe di Curaçao op 14 Januari 1946 reeds kon doen, toen het meldde, dat een leerstoel in het Papiament en Neger-Engels aan de Rijksuniversiteit te Leiden te verwachten was. Het is jammer dat het Aneta-bericht zo onvolledig is — evenals om bij vandaag te blijven de Aneta-berichten over Da Costa Gomez' persconferentie in Paramaribo en de van Goslinga en Corver in Nederland — want met name voor de West is deze gebeurtenis van het hoogste belang, dat naast het onderwijs in Oostindische wetenschappen te Leiden, thans aan dezelfde meest vermaarde universiteit van ons land de eerste stap gedaan wordt om tot onderwijs in een Westindische zaak te komen.

Wij hopen, dat dit een begin is. Dat over enige tijd onze ambtenaren niet meer op de Oost afgericht worden en dan met zulke lacunes en verkeerde inzichten naar de West komen.

Het bericht zegt niet wie de buitengewone hoogleraar zal worden. Zijn wij wel ingelicht, dan zou Dr. C. H. de Goeje op de nominatie staan. De leerstoel werd aangevraagd door het Leidse Universiteitsfonds.

In hoeverre een persoon in staat moet worden geacht zowel het Papiament als het Neger-Engels te beheersen, zullen wij niet beoordelen. Wij geloven dat het vrijwel onmogelijk is, tenzij men jaren en jaren in dagelijks omgang ook de huis-tuin-en-keukentaal gesproken heeft om het Papiament enigszins redelijk te leren kennen. Ervaren Papiamenters achten het practisch uitgesloten, omdat vrijwel niets vastligt in het Papiament. Hoe men hoger onderwijs gaat geven in een taal waarvan er te veel spellingen zijn, zodat de Curaçaoënaars die deze taal dagelijks gebruiken in de regel haar niet kunnen schrijven, is een tweede vraag. Wij hopen spoedig meer omtrent deze leerstoel en dezelfs vervulling te vernemen en erkennen nogmaals onze vreugde om dit begin. — Redactie Amigoe.]

het nieuws van vandaag

Na vier maanden van onderzoek heeft de Engels-Noordamerikaanse Palestina-commissie haar rapport gepubliceerd. Vele aanbevelingen worden erin gedaan en een der meest dringende is om onmiddellijk 100.000 Joden uit Europa in Palestina toe te laten. Men wil van het land geen Joodse staat (in tegenstelling tot een „tehuis") en geen Arabische staat maken, doch gezien de vijandigheid tussen de beide groepen op het ogenblik wordt voorgesteld om het land voorlopig onder mandaat te laten en vervolgens te brengen onder voogdijschap der Verenigde Landen. Dan zijn er plannen om de levensstandaard der Arabieren op gelijk peil te brengen als die der Joden, terwijl aangedrongen wordt op samenwerking en overleg in allerlei aangelegenheden.

Commentaar van Joodse of Arabische zijde is nog niet binnen. Zoals het gewoonlijk gaat, zullen beide groepen critiek hebben, omdat elk natuurlijk niet geheel zijn zin kan krijgen. Het voorstel lijkt ons echter practisch, al kan zonder verdere bestudering ervan geen onmiddellijk oordeel geveld worden. Voor de bestendiging van de vrede is vanzelfsprekend een regeling nodig in het Heilig Land en waar men moeilijk de Joden of Arabieren kan wegvoeren, zoals in Europa, maar al te spoedig besloten wordt, is te hopen dat het voorstel van de commissie niet direct zal worden verworpen door de partijen.

In Parijs, waar de Ministers van Buitenlandse Zaken ook een regeling voor de vrede zoeken, schijnt men niet veel instemming te kunnen bereiken. Zoals in de Veiligheidsraad staan de Russen vaak alleen tegenover de rest. Inzake de Italiaans-Joegoslavische grens schijnt Molotov een veel groter stuk land voor Tito te eisen dan de Britten, Noordamerikanen en Fransen nodig en billijk achten. Waar het echter gaat over de Oostenrijks-Italiaanse grens schijnt men geen belangrijke wijzigingen te willen aanbrengen. Oostenrijks eis om Zuid-Tirol werd afgewezen door de Ministers, die daarbij weinig kennis toonden van geschied- en volkenkunde. Gelijk in 1919 schijnen ook thans weer politieke overwegingen de hoofdrol te spelen bij de beslissingen.

Uit Leiden wordt tenslotte het interessante nieuws gemeld, dat de leerstoel voor het Papiament en het Neger-Engels eindelijk is ingesteld.

KAPITAALSBELASTING.

Minister Piet Liectinck verklaarde in de Tweede Kamer dat de kapitaalsbelasting 10% zal bedragen tot een bedrag van 100.000 gulden en stijgt tot 25% voor kapitalen boven 250.000 gulden. (Aneta)

HISTORISCH ALLERLEI — I.

Curaçao

door

NICOLAAS VAN MEETEREN

Naar het zich laat aanzien, zal er in de naaste toekomst, van de zijde van een of meer statenleden, een poging worden gedaan om de naam van ons gebiedsdeel te veranderen. Of het lukken zal, blijft een open vraag. Niet dat het bestuur hier, of de regering in het moederland, er afwijzend tegenover zal staan. Een naam is van te weinig practische betekenis en elk bestuur geeft graag toe, zolang het geen principiële quaesties geldt. Maar iets anders is het of een naam, die zich in de loop van eeuwen heeft doen gelden, die als het ware door de traditie wordt gedragen, zo maar met een pennestreek buiten gebruik kan worden gesteld.

NICOLAAS VAN MEETEREN
De Historie-schrijver.

Gaat men de geschiedenis na, dan kan men met vrij grote kans op zekerheid zeggen, dat een officiële naamsverandering zeer **zelden lukt.** Iets, dat historisch gegroeid is met het land, laat zich niet zo een, twee, drie veranderen. Zelfs is het voorgekomen dat de wet, waarbij een naam veranderd werd, na een paar maanden, zo niet eerder, moest worden ingetrokken, zoals dat het geval was toen men de oude naam „Trondhjem" in Noorwegen plaats wilde doen maken voor de meer moderne „Nidaros".

Maar ook dichter bij huis heeft men voorbeelden te over. Wat is er geworden van de naam „Bataafse Republiek" en van het „Koninkrijk Holland"? Maar de geünieerde provinciën **„der Nederlanden"** leeft nog voort in het Koninkrijk **„der Nederlanden".** Men kon „Cuba" omdopen in „Juana", „Haïti" in „Hispaniola" en later in „St. Domingue", „Mexico" in „Nueva España", maar de primitieve namen bleken een taai leven te hebben, haast zou men kunnen spreken van onuitroeibaar, als ze maar historisch aan het land gekoppeld zijn. En dat is Curaçao zeer zeker, van de oudste tijden af.

Ontdekt door Alonso de Ojeda op zijn reis in gezelschap van Amerigo Vespucci en Juan de la Cosa, op 22 Juli 1499, werden alle drie eilanden onder zijn bestuur gesteld als ressorterende onder het landschap Coro, waarmee hij in 1502 beleend werd. Sindt dien tijd vormden de drie, of liever gezegd de vijf, want Klein Curaçao en Klein Bonaire behoorden er ook toe (en met vrij grote zekerheid ook de Aves en de Roques eilanden ten Oosten van Bonaire), een geheel. Nog werden ze niet aangeduid als de „Islas de Curaçao", zoals later het geval zou zijn, maar luidde de benaming meestentijd: „slas adyacentes a la costa firme". Een poosje daarna, na hun verklaring als „islas inutiles", toen Juan de Ampues zich als kolonisator opwierp, werden de eilanden, die nog immer als een geheel werden beschouwd, in de volgorde Curaçao, Bonaire en Aruba genoemd. Werd hiervan een enkele maal afgeweken, dan was het Bonaire, dat met Aruba verwisseld werd en bleef Curaçao de eerste plaats behouden zoals in de „Real Cédula á los Oidores de Santo Domingo para que amparen á Juan de Ampies en la poseción de las islas de Curaçao, Curaba (Aruba) y Buynare, que le habian" enz. (Toledo 24 Noviembre 1525).

Slechts eenmaal, voor zover ik uit de mij ten dienste staande stukken en geschriften heb kunnen nagaan, en wel op 15 November 1526, wordt een andere volgorde gebruikt in een brief, waarbij Karel V, Ampues in het bestuur van „Ouruba y Curaçao y Buynare que están en comarca de la tierra firme", handhaafde. denkelijk doordat in het verzoek daartoe dezelfde volgorde was gebruikt, toen de namen der eilanden voor de eerste maal werden genoemd. In diezelfde brief luidde het daarna steeds „las dichas islas de **Corazao y Oruba y Buynare**".

Later in 1528, toen Ampues, nadat het landschap Coro aan de Welsers van Augsburg was afgestaan, met de drie eilanden werd beleend die voortaan de „Capitanía de Curaçao" zouden uitmaken noemde hij zich zelf heer van Curaçao, Bonaire en Aruba of „de las islas de Curaçao". De „Capitanía de Curaçao" bleef bestaan tot 1634, toen de benaming van **„Capitanía"** moest plaats maken voor die van **„Conqueste".**

In dat zelfde jaar was Francisco Sedeño **„mayordomo y administrador** (meier en administrateur) de Bonaire" en niet, zoals Juan Mateos, **„Justicia mayor y mayordomo)** (opperrechter en meier) de Curaçao". Trouwens had hij zijn aanstelling te danken aan Don Pedro Ortiz de Sandoval en Don Lope Lopez de Morla, dien de meeste historici betitelen als laatste Spaanse Gouverneur van Curaçao, hoewel mijns inziens ten onrechte. Wat wij van hem met zekerheid weten, is dat hij „Capitan" was omdat Mateos hem steeds zo noemde.

Vermoedelijk had hij de drie eilanden in pacht of leen. Dit vermoeden wordt enigszins gestaafd door zijn verzoek van uit Coro

aan Don Francisco Nuñez de Melian, Gouverneur van Venezuela, om een fregat, teneinde hem en de naturellen, die bij hem waren, over te brengen naar Aruba. Hij zou dan meteen zorgen, dat het schip daar een volle lading kreeg.

Met en sinds de „conqueste" of verovering door de Hollanders was en bleef Curaçao het hoofdeiland en kregen de vijf gezamenlijk de naam van „Curaçaose Eilanden", door de hele geschiedenis gesanctioneerd. Zowel de Directeuren, die elkaar opvolgden in het bestuur, als de leden van de raad, droegen de titel „Directeur of Raden van Curaçao en onderhorige eilanden". Van deze titelatuur werd soms afgeweken zoals wij straks zullen zien, maar toch nooit, voor wat de naam Curaçao betrof, als geheel of als bestuurscentrum.

Als algemeen bekend mag worden verondersteld dat Curaçao, na de verovering, een marine steunpunt werd in de Caraïbische Zee en Bonaire en Aruba vooruitgeschoven posten.

Ofschoon het aan Van Walbeek van de beginne af aan bekend was, dat de „Capitania de Curaçao" uit de drie eilanden bestond, dat Bonaire en Aruba van Curaçao „dependeerden", waarom alle drie „die eilanden van Curaçao genoemd werden, zo was het toch pas na 23 Maart 1636, dus bijna twee jaar na de verovering, dat Bonaire en Aruba werkelijk „in de conqueste geïncorporeerd werden" als „staatsrechtelijke onderhorigheden en economische dependenties".

Na de vrede van Munster (1648) toen Curaçao ophield marine-basis te zijn, kwam in de status der twee onderhorige eilanden niet veel verandering. Ze hielden op twee vooruitgeschoven posten te zijn en werden beschouwd als twee grote plantages van de Compagnie, waar men zich alleen met toestemming van den Directeur mocht vestigen. Naar gelang de tijdsomstandigheden zulks toelieten, of minder raadzaam deden achten, werden deze vergunningen, die onderworpen waren aan vele restricties en bepalingen, in grotere of mindere mate uitgereikt.

Beide eilanden bleven al dien tijd van geringe betekenis. Zelfs was er eens sprake, en dachten bewindhebbers er ernstig over, om het eiland Aruba voor enige duizenden pesos van achten aan particulieren te verhuren. Tenslotte kwam er evenwel niets van; daarentegen werd Bonaire, echter veel later, in 1807, door het Engelse bestuur voor ƒ 400.— 's jaars aan J. Foulcke verhuurd.

Dat er dus geen verandering kwam in het gebruik, om met de naam Curaçao alle drie eilanden aan te duiden, zoals dat duidelijk bleek, toen in 1638, dus twee jaar nadat de eilanden Aruba en Bonaire in de „conqueste" waren opgenomen opnieuw voorzien werd in „de directie van Nieu Nederlant, Curaçao, Cabo Verde en de Coloniën hier ende daer geplaent", is niet te verwonderen. In 1650 heette het: „Provisioneele voorslagen over het behandelen, popudeeren en benificeeren van Nieu Nederlant en de eylanden van Curaçao, Bonaire en Aruba.

Van deze tijd af werd meest gesproken van Curaçao zonder meer, wanneer daarmee de kolonie bedoeld was en anders van het Eylant Curaçao; bijvoorbeeld:

„Wordt goedgevonden aan den nieuw benoemden directeur van Curaçao op te dragen...... en hoedanigh de Colonie op die plaetse zoude kunnen" enz. „overmits Jacob van Bosveld, gewezen Directeur over de Eilanden van Curaçao voor enige tijd was overleden en daer door die charge is komen te vaceren", of „Instructie voor Jean Rodier, aangesteld tot Directeur over de Eilanden van Curaçao".

Laten wij nu eens nagaan hoe de verschillende Directeuren zich zelf in de loop der jaren hebben betiteld:

1664. P. Stuyvesant, Directeur Generaal van Nieuw Nederlant, Curaçao, Bonayre, Aruba en d'appendentie van dien.

1697.
Bastiaan Bernage, Directeur over de Eylanden van Curaçao ende de omliggende plaetsen van dien.

1709.
Abraham Beck, Directeur over de eilanden van Curaçao en de omliggende plaatsen van dien.

1797.
Jan Ellis en Frederick Eck, Raeden over de Eylanden van Curaçao ende omliggende plaetsen van dien. (Met de omliggende plaatsen van dien zullen niet alleen bedoeld zijn Klein Curaçao en Klein Bonaire, maar ook de Aves en de Roques eilanden. Immers schijnen de Directeuren van Curaçao meer dan eens vergunningen te hebben afgegeven, om in de wateren dier eilanden te visschen en schildpadden te vangen.)

1725.
Jan Noach du Fay, Schepen der Stad Amsterdam ende Gouverneur dezer en onderhoorige eilanden.

1730.
Juan Pedro van Collen. Gouverneur van Curaçao ende derselver onderhoorige Eylanden. (Ook wel: Gouverneur dezer en onderhoorige eylanden.)

1759.
Jean Rodier, Gouverneur Provl. over de Eylanden van Curaçao en deselve onderhoorige districten &. &. &.

1799.
Johan Rudolph Lauffer, Gouverneur adinterim over het eiland Curaçao en onderhoorige districten, mitsgaders collonel over de gezamelijke militie en President in alle collegien &. &. &.

1805.
Pierre Jean Changuion. Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba.

1813.
John Hodges, Gouverneur dezes en onderhoorige eilanden &. &. &.

Na de teruggave van de kolonie aan Nederland trad het nieuwe Regeringsreglement van 14 September 1815 in werking. Op 27 Januari 1816, werd admiraal A. Kikkert benoemd tot Gouverneur Generaal van Curaçao en onderhoorige eilanden. Deze eilanden waren Aruba en Bonaire.

In 1828 volgde de inlijving bij Suriname, waarmee Curaçao verbonden bleef tot 1845, toen bij K.B. van 9 April 1845, No. 8, een administratieve scheiding kwam, waarbij de bovenwindse eilanden onder Curaçao kwamen te ressorteren, tezamen uitmakende de „Kolonie Curaçao", waarvan alleen de aanduiding „kolonie" in de loop der tijden plaats heeft moeten maken voor „gebiedsdeel", maar de naam CURAÇAO, in de loop van ruim vier eeuwen gebruikt, om de Nederlandse benedenwindse eilanden aan te duiden, in stand is gebleven tot op de huidige dag.

CURAÇAO

INVOERRECHTEN OP PAKKETTEN.

De G.P.D. meldt:

Naar aanleiding van hier gerezen onzekerheid omtrent over de in het Rijk geheven invoerrechten op zendingen uit andere gebiedsdelen, kan worden medegedeeld:

De Nederlandse Minister van Financiën had bij aanschrijving van 11 October 1945 no. 90 bepaald, dat pakketten, waarvan, de aard het zonder bewijsvoering aannemelijk doet zijn, dat zij uitsluitend met het oog op familie- of vriendschapsbanden, dan wel voor hulpverlening, als geschenk aan particulieren zijn gezonden, voorlopig zonder betaling van enige belasting en zonder overlegging van een invoervergunning ten invoer konden worden toegelaten.

„Zoals in onderdeel I van de aanschrijving van 11 October 1945 no. 90 reeds tot uitdrukking is gebracht, staat bij de gedachte aan geschenkzendingen het lenigen van de hier te lande heersende nood en de voorziening in het gemis aan eerste levensbehoeften op de voorgrond.

„De vrijgevige regeling, neergelegd in genoemde aanschrijving, is dan ook niet van toepassing bij de invoer van goederen, welke niet het karakter dragen van noodzakelijke levensbehoeften, als radiotoestellen, schrijfmachines, stofzuigers, ijskasten e.d. Ten aanzien van rijwielen is voorshands nog goedgekeurd, dat ze als noodzakelijke levensbehoeften worden aangemerkt. In verband met het vorenstaande kunnen ook sigaretten — waaromtrent het vermoeden rees, dat een belangrijk deel ervan in de zwarte handel terecht kwam — niet in onbeperkte hoeveelheden als geschenkzending vrij van rechten worden ingevoerd.

„In de regel worden 200 sigaretten per pakket zonder betaling van belasting ten invoer toegelaten.

„De ervaringen, welke de laatste tijd met als geschenkzending ingevoerde goederen en met goederen, medegebracht door naar Nederland terugkerende personen, zijn opgedaan", aldus berichtte de Minister voornoemd, „zijn evenwel niet gunstig".

„Er is nl. gebleken, dat een niet onbelangrijk deel van deze goederen hier te lande in de zwarte handel verdwijnen. Bovendien wordt van de in de aangehaalde aanschrijving van 11 October 1945 no. 90 neergelegde regeling op grove wijze misbruik gemaakt, doordat hier te lande wonende particulieren uit hun buitenlandse tegoeden of op andere wijze in het buitenland goederen kopen, welke zij als geschenkzending naar Nederland laten versturen. Het behoeft geen betoog dat hierdoor onze precaire deviezenpositie in gevaar wordt gebracht. Een en ander heeft den Minister van Financiën aanleiding gegeven het volgende te bepalen:

1e. met ingang van 15 April a.s. zullen geschenkzendingen en goederen, welke door naar Nederland terugkerende personen worden medegebracht bij de invoer weder zijn onderworpen aan de heffing van invoerrecht, invoerbelasting, accijns en statistiekrecht op de voet van de thans daarvoor geldende bepalingen. Voor wat voormelde heffingen betreft moge ik verwijzen naar de „Economische Voorlichting" van 22 Februari 1946 no. 8, waarin op de bladzijde 314 en 315 een overzicht voorkomt van de rechten, welke thans worden geheven. Dezerzijds worde opgemerkt dat de rechten op sigaretten bedragen 50% van de kleinhandelsprijs met 40 opcenten en 2% invoerbelasting;

2e. met ingang van 1 Mei a.s. zullen goederen, welke door naar Nederland terugkerende personen worden medegebracht, en geschenkzendingen, indien de waarde daarvan in totaal meer bedraagt dan ƒ 25.— niet ten invoer worden toegelaten, tenzij een invoervergunning kan worden overgelegd, afgegeven door of vanwege de Centrale Dienst voor In- en Uitvoer. Bij de invoer van alle geschenkzendingen — ook indien de waarde daarvan minder bedraagt dan ƒ 25.— zal voorts van den geadresseerde een verklaring worden geëist, inhoudende, dat terzake van de levering generlei betalingsverplichting bestaat, noch op enigerlei wijze verrekening zal plaats vinden.

3e. Teneinde georganiseerde hulpverlening door tussenkomst van het Nederlandse Rode Kruis, de Stichting „Nederlands Volksherstel", de „H.A.R.K." e.d. — waarbij fraude redelijkerwijze niet verwacht mag worden[1]) — niet te treffen, zal het

[redacted]

hierboven onder 1 en 2 vermelde niet van toepassing zijn op geschenkzendingen, welke rechtstreeks bestemd zijn voor dergelijke instellingen, welke in het leven zijn geroepen met het oog op hulpverlening aan oorlogsslachtoffers."

Volledigheidshalve merkt de Minister van Financiën nog op dat het vorenstaande ook niet van toepassing zal zijn op goederen, welke door repatriërenden worden medegebracht. Te dien aanzien zal evenals voorheen een zeer ruim standpunt worden ingenomen.

Hierbij zij nog aangetekend, dat de financiën van Rijk en gebiedsdelen gescheiden zijn: de heffing van invoerrechten enz. is dus volkomen logisch.

[Heffing van invoerrechten is nooit logisch, maar een noodzakelijk kwaad, omdat een staat vanzelfsprekend aan de middelen moet komen om zijn bedrijf te voeren. Bovenstaande uiteenzetting komt wel laat, maar geeft toch in elk geval opheldering aan de velen die tot nu toe in onzekerheid verkeerden. Onze dank derhalve aan de overheidsinstantie die zich tot Europees Nederland om inlichtingen wendde toen dat de West niet behoorlijk van te voren inlichtte. Het is dus weer zo, dat de goeden om de kwaden moeten lijden. Uit bovenstaande verklaring is duidelijk, dat bepaalde typen misbruik maakten van geschenkzendingen en aan verkapte handel gingen doen. In een goed geordende staat mag zo iets niet getolereerd worden. Het is jammer, maar begrijpelijk, dat in het algemeen landsbelang deze voor vele weldoeners in Curaçao helaas heel harde maatregel moest worden getroffen. — Redactie.]

[1]) Minister Lieftinck is goedgelovig; men vond de fraude juist daar! — Red.

[redacted]

SOEUR M. DONATA †.

Heden overleed in de gezegende ouderdom van 86 jaar Soeur Marie Donata van de Zusters van Roozendaal.

Soeur M. Donata werd op 20 Augustus 1859 te 's-Gravenhage geboren als Wilhelmina Knijnenburg. Zij legde haar Heilige Geloften af in de Congregatie der Zusters van Roozendaal op 29 Februari 1880, waarna zij twee jaar later naar Curaçao vertrok. Ruim 65 jaren verbleef de Zuster dus op Curaçao. Zij werd onderwijzeres in het Sint Martinusgesticht tot op hoge leeftijd, waarna zij de laatst jaren haars levens een welverdiende rust te Welgelegen genoot.

Hedenmiddag zal haar stoffelijk overschot te ruste worden gelegd op het kerkhof der Zusters in afwachting van de eeuwige opstanding.

Moge zij rusten in vrede en moge God haar lonen voor haar leven van liefde en offer voor de Curaçaose jeugd.

DANKDIENSTEN.

In aansluiting op het programma voor 3 en 4 Mei, dat wij gisteren publiceerden, zij nog medegedeeld, dat in alle katholieke en protestantse kerken de hoofddienst van Zondag 5 Mei een dankdienst zal zijn.

„IN STRICTE SAMENWERKING".

De Curaçaose Statencommissie heeft een persconferentie gehouden te Paramaribo, waarop Dr. M. F. da Costa Gomez verklaarde: „Wij willen autonomie in stricte samenwerking met Nederland" (Aneta, Paramaribo, 1.5).

MARY POS NAAR PHILIPSBURG.

Mary Pos, die Zaterdag hier per Skymaster is aangekomen, bezocht onder leiding van GPD's Winters verschillende personen en plaatsen. Ook bezocht Mevr. Pos den Gouverneur. Vandaag bezocht zij de buitendistricten. Zaterdag gaat ze voor een week naar de Bovenwindse eilanden. Ongeveer een maand zal Mevrouw Pos, die eerst in Piscaderabaai, maar thans bij Mevrouw Philipine J. A. Goslinga—Stoove logeert, in ons gebiedsdeel blijven, waarna zij ook Suriname en Nederlandse koloniën in Zuid Amerika (Tres Arrojos e.d.) zal bezoeken om er een boek over te schrijven en lezingen te houden in Nederland.

UITVOERIGE DÉTAILS.

Dr. Wybojan J. Goslinga en de heer Fredericus J. Corver hebben in een Anetavraaggesprek uitvoerige détails verstrekt over de hulpverlening van Curaçao aan Nederland (Aneta. [Welke uitvoerige détails zegt Aneta niet. — Red.]

NAAR NEDERLAND.

Met het ss. „Maaskerk".

Cornelis Adrianus Kraayeveld; Cornelia Kraayeveld-Dekker; Pieter Arie Kraayeveld; Gerarda Janna Buitenburg-Bakker; Frans Hendrik Batenburg; Johanna Geertruida Ponse-Koelewijn; Johanna Adriana Ponse; Berendina Theodora Van Elsas-Driling; Johannes Van Elsas, Theo Van Elsas, Berendina Theodora Van Elsas; Guillaume R. J. Robles de Medina; Hilda Erna Gertrud Robles de Medina-Witt, Catharina Wilhelmina Jacoba Bauer-Hengelmolen; Jacoba Elizabeth Bauer; Herman Gustaaf Bauer; Paul Bauer.

OVERDRACHT COMMANDO.

Hedenmorgen heeft op Suffisant de plechtige overdracht van het commando over het garnizoen plaatsgevonden in tegenwoordigheid van den Algemeen Militair Commandant Kapitein ter Zee Henri J. Suermondt.

Het bevel werd door den Kapitein der Infanterie KNL Henri Albert van Oort overgenomen van den bekenden Kapitein Cornelis M. Meyboom. Door de troepen werd gedefileerd en daarna werd in de Cantine door Majoor Adolphus J. G. Boutmy een gouden horloge aan Kapitein Meyboom aangeboden. Ook werd het woord gevoerd door den Chef-Personeel.

Missie Nieuws

PLECHTIG DANKOFFER.

Hedenmorgen droeg Zijne Hoogwaardige Excellentie Mons. Petrus I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao, een heilige Mis op van dankzegging ter gelegenheid van het feest der drie jubilerende Fraters Arnoud, Francisco en Thomas. Het zangkoor der Fraters zong een mis van Rubinstein. Onder het Heilig Offer preekte Zijne Hoogwaardige Excellentie over het onderwerp „Gods Heilige Wil".

SURINAME

MGR. KUYPERS TE AMSTERDAM.

Mgr. Stephanus Kuypers C.ss.R. Apostolisch Vicarius van Suriname is met de „Cottica" te Amsterdam aangekomen (Aneta).

OORLOGSHERINNERINGSKRUIS.

Tijdens een plechtigheid die bijgewoond werd door den waarnemend Gouverneur van Suriname, Mr. Maarten de Niet, hebben 90 Surinaamse soldaten die vrijwillig als kanonniers dienst namen aan boord van Nederlandse koopvaardijschepen het oorlogsherinneringskruis van de Koopvaardij ontvangen. (Aneta)

GOUDEN FEEST VAN FRATER JOSEPHO.

Op 26 April jl. heeft Frater M. Josepho (Guillaume Peter Hendrik Hubertus Stultiens) zijn gouden feest in Paramaribo gevierd. Frater Josepho, die op 22 Maart 1879 te Neerittee (Limburg) geboren werd, bevindt zich sedert 1912 in Suriname waar hij jarenlang les gegeven heeft op de St. Paulusschool. In de hoogste klassen onderwees Frater Josepho vooral natuur- en wiskunde en Engels. Enkele jaren geleden ging hij met pensioen, doch zelfs in zijn rust kan hij nog niet rusten.

Hij houdt zich dagelijks bezig met het stencillen van boeken voor schoolgebruik, geeft cursussen in sterrenkunde, electriciteit en fotografie en doet nog allerhande andere werkjes. Op Curaçao en Aruba bevinden zich vele oud-leerlingen van Frater Josepho, die enige tijd geleden allen verzamelden om den beminden leraar op zijn feest een cadeau aan te bieden.

DOODSTRAF VOOR D'ANSEMBOURG.

De biezondere Rechtbank heeft tegen Graaf Marchant d'Ansembourg, Commissaris van Limburg gedurende de bezetting en plaatsvervanger van Mussert, de doodstraf geëist. (Aneta, Maastricht, 1.5).

ONS KONINKRIJK

[UITGE]STELD VERTREK.

[Er] wordt gemeld, dat het [vertrek v]an Dr. Hubertus J. van [Mook en]kele dagen is uitgesteld [...]k van Prof. Dr. Johann [...]gemann om nog enkele [...]tieve aangelegenheden [...]ken (Aneta, 's-Graven-[hage, 1.5]).

[DEB]AT NA 17 MEI.

[De T]weede Kamer kwam sa-[me]nde het debat over de [Indone]sche aangelegenheid, dat [dez]e week moet plaats heb-[ben te r]egelen. De meeste leden [waren t]egen openbare bespreking [...]aan. Besloten is het ver-[slag van] de commissie Van Poll [te public]eren vóór de besprekin-[gen plaat]s hebben. Verder werd [besloten] dat de besprekingen zul-[len plaat]s hebben ná de verkie-[zingen] van Mei (Aneta, Den [Haag] 1.5).

[SOE]WANDI HEEFT HOOP.

[De In]donesische „Minister van [Justitie] Soewandi heeft op een [persconf]erentie verklaard — on-[middellij]k na de terugkeer uit Ne-[derland] dat de huidige Neder-[landse R]egering er op voorbereid [is een o]vereenkomst te sluiten be-[treffend]e het Indonesische vraag-[stuk zon]der de nieuwe verkiezin-[gen af t]e wachten. Hij zeide, dat [Van] Mook waarschijnlijk [nieuwe] voorstellen zal meebren-[gen, di]e bevredigend zijn voor [alle p]artijen en waarmede ook [het ni]euwe parlement accoord [zal gaa]n (Aneta, Batavia, 1.5).

[COM]MUNIST NASOETION [G]EARRESTEERD.

[De r]epublikeinse politie heeft [de co]mmunistischen president [der] Nationale Extremistische [...]noes Nasoetion, te Bind-[jai, ...]m. ten Westen van Me-[dan, ge]arresteerd. Men kan nog [niet be]vestigen of Tungkoe Mo-[hamad] Hassan, de gematigde [gouvern]eur van Sumatra te Sin-[...] vermoord is. Ook heeft men [vernome]n, dat een vooraanstaand communistisch leider en vijf van zijn assistenten nabij Medan zijn aangehouden. De berichten over de moord van Hassan hebben grote ontroering verwekt in nationalistische kringen (Aneta, Medan, 1.5).

COMMUNIQUÉ.

Het Indische communisué van Dinsdag luidt dat 25 plunderaars te Batavia werden gevat. Twee Japanners, die bezig waren versterkingen aan te leggen ten Zuiden van Bandoeng, zijn door geallieerd mortiervuur gedood. Brits Indiërs bestookten de stellingen bij Pandalarang. Uit andere delen van Java, van Sumatra en van Bali wordt alleen patrouille-activiteit gemeld. Bij Kolaka is een Nederlandse soldaat gedood en twee soldaten zijn gewond toen een patrouille in een hinderlaag werd gelokt (Aneta).

MEN IS NIET ONTEVREDEN.

Maandag is de Indonesische delegatie uit Nederland in Batavia teruggekeerd; onmiddellijk zijn besprekingen met Sjahrir begonnen. Toen de delegatie te Kemajoran aankwam, weigerden de leden mededelingen te verstrekken. De Minister van Justitie, Soewandi, zeide evenwel: „Wij zijn niet ontevreden."

MOORDENAARS VOORTVLUCHTIG.

Generaal Majoor Didi Kartahamita van de TRI zeide Maandag dat hij er op rekent dat de moordenaars van de drie Australiërs gevonden zullen worden. Zoals men zich herinnert zijn drie Australische leden van de Commissie van Onderzoek van Oorlogsmisdaden door extremisten vermoord. Slechts één van de lijken is tot nu toe gevonden. (Aneta)

AUSTRALISCHE TOORN.

De Australische regering heeft een in krachtige bewoordingen gesteld protest gezonden aan de Indonesische autoriteiten over de jongste moedwillige moord op drie Australische ambtenaren die deel uitmaakten van de Oorlogsmisdadigers-Commissie. De Australische regering eist dat de schuldigen worden gestraft. (Aneta, Canberra, 1.5).

BRITS-INDIERS VRAGEN HULP.

De Nederlands-Indische Regerings Voorlichtingsdienst deelt mede, dat de Brits Indiërs van Sumatra een beroep hebben gedaan op de President van het Brits-Indische All India Congress om te helpen tegen de toenemende terreur, waartegen de republikeinse autoriteiten machteloos staan of niet bereid zijn hulp te bieden. Zij vragen hulp om een einde aan de terreur te stellen daar hun levens in gevaar zijn gebracht. (Batavia, Aneta, 1.5).

GESCHUT TOT ZWIJGEN GEBRACHT.

Het geallieerde communiqué meldt dat de Nederlandse stellingen bij Bandoeng gedurende de nacht beschoten zijn. Een geallieerde batterij bracht het Indonesische 75 mm. geschut tot zwijgen. Kleine schermutselingen hadden plaats nabij Semarang. (Aneta)

CHOLERA IN JAPAN.

Het uitspreken van een cholera-epidemie in Japan zal het over brengen van 160.000 Japanners van Celebes en andere eilanden van de Grote Oost waarschijnlijk vertragen. (Aneta, Makassar, 1.5).

MOUNTBATTEN IN MEDAN.

Lord Louis de Mountbatten heeft een bezoek van vier uren aan Medan gebracht. Hij schouwde verschillende geallieerde eenheden. (Aneta, Medan, 1.5).

PRINSES JULIANA'S VERJAARDAG.

Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Juliana heeft haar 37e verjaardag in familiekring herdacht te Soestdijk. Prins Bernhard kwam Maandag uit Zwitserland terug en heeft twaalf Nederlandse vliegers gedecoreerd, die zich gedurende de oorlog hebben ondersrheiden. 3000 Schoolkinderen defileerden voorbij het paleis (Aneta, 's-Gravenhage, 1.5).

Voor het eerst sedert de oorlog vierde Prinses Juliana Haar verjaardag in Nederland. Door het gehele land wapperden de vlaggen en iedereen liep met oranje (Aneta, Soestdijk, 1.5).

Ter ere van Prinses Juliana is te Batavia een grote parade gehouden. Slechts een klein detachement Seaforth Highlanders nam deel aan deze parade, die voor de rest geheel door Nederlandse troepen werd gehouden. Duizenden inwoners van Batavia stonden langs de wegen en juichten de soldaten toe (Aneta, Batavia, 1.5).

NIEUWS VAN OVERAL

BULGARIJE WIL WESTELIJK THRACIË.

De radio van Moskou zeide in een Tass-bericht uit Sofia, dat Bulgarije een memorandum heeft voorgelegd aan de Ministers die in Parijs vergaderen om Westelijk Thracië van Hellas af te nemen en over te dragen aan Bulgarije.

De radio zeide, dat ook een memorandum zou worden gezonden aan alle regeringen die zullen deelnemen aan de algemene Europese vredesconferentie. De nota welke was getekend door den Minister van Buitenlandse Zaken Georgei Kishoff zeide, dat Bulgarije „bijdragen heeft gedaan aan de oorlog tegen Hitler-Duitsland". Het land verloor het bezit van Thracië bij de vredesregeling van 1919 (Londen, (AP) 30.4).

BESCHULDIGING AAN HET ADRES VAN ARGENTINIË.

De waarnemende Noordamerikaanse Secretaris van Buitenlandse Zaken Dean Acheson beschuldigde de Argentijnse regering ervan de gevaarlijkste nazies in Argentinië niet te hebben teruggezonden naar Duitsland. Bij een ondervraging op een persconferentie gaf hij te kennen, dat tenzij deze toestand verandert, de Verenigde Staten nog zouden kunnen besluiten om het voorgenomen Inter-Amerikaanse defensieverdrag niet te tekenen met Argentinië. Hij deelde mede, dat de Verenigde Staten om repatriatie van honderd gevaarlijke Duitsers uit Argentinië hadden gevraagd in Januari. Aangezien sindsdien dit verzoek niet werd ingewilligd naar zijn weten, blijven de Verenigde Staten erop aandringen (Washington, (AP) 30.4).

EEN BEDE VAN FRANCO.

„Moge God de eeuwige rust onthouden aan degenen die het vaderland van buiten uit blijven verraden met hun schandelijke lasteringen". Aldus verklaarde Franco in een korte toespraak te Cartagena, waarbij hij een krans wierp in de haven boven de plek waar de republikeinse batterijen op 5 Maart 1939 het nationalistisch troepentransportschip „Castillo de Olite" tot zinken brachten. Franco zeide, dat de republikeinen „vervloekt worden door hun land voor zulk een verschrikkelijke slachting" (Cartagena, (AP) 30.4).

JOEGOSLAVISCHE MISSIE NAAR LATIJNS AMERIKA.

Diplomatieke kringen in Londen voorspelden dat een Joegoslavische diplomatieke missie onder leiding van Generaal Ilic spoedig een „goodwill" reis zal ondernemen naar Latijns Amerika. Ilic is een goede vriend van Tito.

Hij zal Argentinië, Brazilië, Mexico, Uruguay, Chili en andere Zuidamerikaanse landen bezoeken met de bedoeling de Joegoslavische banden met die landen te versterken en het volledig herstel der diplomatieke betrekkingen te vergemakkelijken. Hoewel de meeste Latijns Amerikaanse landen technisch normale diplomatieke betrekkingen met Joegoslavië onderhouden hebben zij geen vertegenwoordiging in Beograd (Londen, (AP) 30.4).

WAT DE RUSSEN ZEGGEN.

Tass zeide in een bericht uit Italië, dat de Geallieerde bezettingsautoriteiten in de vorm van onkosten voor het onderhoud van de bezettingsstrijdkrachten en de verwijdering van allerlei materiaal reeds veel meer dan 300 millioen dollar hebben gekregen. Dit bedrag was door Rusland voorgesteld als schadeloosstelling van Italië. Rusland vroeg honderd millioen dollar voor zichzelf en 200 millioen voor de landen die door het Italiaanse leger verwoest werden (Moskou, (AP) 30.4).

DE DAG GING ONGEMERKT VOORBIJ.

De eerste jaardag van de gemelde dood van Hitler ging onblijkbaar zonder rouw voorbij in de verwoeste hoofdstad van Duitsland. De bevolking van Berlijn bracht de dag grotendeels door met het zoeken van voedsel en andere benodigdheden (Berlijn, (AP) 30.4).

„OSSERVATORE ROMANO" OEFENT CRITIEK.

De „Osservatore Romano" oefende critiek op de fascistische jongelieden die Zondag de Mis verstoorden in twee Rooms Katholieken kerken met een „gebed van het legioen" voor Mussolini. Het blad verklaarde, dat hun bedoeling was om „het reeds verstoorde publieke geweten opnieuw te verstoren (Vaticaanstad, (AP) 30.4).

EEN PRINS GEBOREN.

Prinses Sibylla van Zweden is bevallen van een zoon. Hij wordt de derde in de rechtstreekse lijn van opvolging op de troon na zijn vader Prins Gustaaf Adolf en zijn grootvader Kroonprins Gustaaf Adolf. Prinses Sibylla en Prins Gustaaf Adolf hebben reeds vier dochters.

Een saluut van 48 kanonschoten op de vlootbasis van Skeppsholmen in het hart van Stockholm maakte de geboorte bekend. De prins, die de eerste mannelijke erfgenaam van de troon is die sinds 40 jaren geboren werd, zal de naam krijgen van Carl Gustaaf (Stockholm, (AP) 30.4).

NOG TWEE DUIKBOTEN VOOR HELLAS.

Groot Britannië heeft Hellas twee duikboten afgestaan en bracht alzo het aantal op zes (Athene, (AP) 30.4).

UIT ONS CARAÏBIË

TOERISTEN NAAR CARAÏBIË.

De Grace Line maakte bekend, dat vele personen reeds plannen maken voor een vacantie en dat een reis door het Caraïbisch gebied populair schijnt te zijn op de scheepvaartkantoren. De maatschappij zeide, dat een wekelijkse dienst zal worden onderhouden door de nieuwe combinatie passagiers-vrachtschepen, die Maracaibo en andere havens zullen bezoeken welke vroeger nooit geregeld werden aangedaan door Noordamerikaanse passagiersschepen. Een andere wekelijkse dienst zal worden onderhouden door de luxe-schepen Santa Rosa en Santa Paula, welke hun oorlogstaak voltooid hebben en gemoderniseerd zullen terugkeren naar hun vroegere route naar Curaçao, Venezuela en Colombia (New York, 30.4).

Het Spook van de Honger waart door de straten van Boedapest.

Zwarte markt viert hoogtij.

Stertecijfer stijgt onrustbarend

Een speciale correspondent van „De Volkskrant" schrijft:

Voor de deur van nummer 60 in de Andrassiestraat, waar voor de oorlog het hoofdkwartier van de Hongaarse nazies was gevestigd, lopen leden van de burgerwacht met hun rood-wit-groene armbanden van de Derde Hongaarse republiek te pronken. Maar in hun droeve ogen staan alle verschrikkingen van deze verwoeste stad te lezen; de leeggeplunderde en uitgebrande openbare gebouwen, de resten van de eens trotse boulevards, en de herinnering aan ongelooflijk leed. In de straten die naar de Donau lopen en waardoor in de winter van 1945 de Russische artillerie vuurde, steken op talrijke plaatsen de skeletachtige vingers van stalen geraamten naar boven en staan hier en daar uitgevreten huizenbrokken nog overeind.

Het is nu een jaar geleden, dat Boedapest werd bevrijd, maar deze stad is nog het toonbeeld van onbeschrijflijke ellende. De bewoners lijken meer op spoken dan op menselijke wezens. Verzwakt, met vale uitgeteerde gezichten, schuiven ze door de straten. Want de mensen voelen zich uitgeput door honger. De buitenlandse bezoeker ziet terstond bij aankomst, dat deze stad alle kenmerken draagt van honger en als hij vroeger haar glorietijd heeft meegemaakt, zal hij haar nauwelijks terugkennen.

De enige tekenen van levenslust treft men aan bij de soldaten van het Rode leger, die de buitenwijken bevolken, doch zelden in de binnenstad komen.

De regering huldigt de leuze: „Aki Teheti, Hagya El Budapest", eenvoudiger gezegd: „red wat te redden valt."

Want de regering kan langs de normale kanalen niet voldoende voorraad krijgen van de UNRRA (Herstel-Organisatie) en is niet bij machte de geweldige zwarte markt te stuiten. Daarom adviseert zij de bevolking de stad tot de lente te verlaten in de hoop, dat de mensen op het verwoeste platteland nog enig onderdak zullen kunnen vinden.

Goud en dollars.

In de gedeeltelijk herstelde Rakoszistraat loopt weer de tram. Op haar weg naar de ruïnes van het Oostelijke station passeert zij het uitgebrande Astoria-hotel, waarin tijden de oorlog het hoofdkwartier van de Gestapo was gevestigd. Langs de straten werken mannen en vrouwen. In lage hutten kan men voor een paar duizend pengö een waterige kop thee of koffie krijgen. Ondanks de bittere kou staan de mensen in lange rijen voor de cantines van het Rode Kruis, waar Russische verpleegsters een dagelijkse rantsoen dunne soep uitdelen. Het Rode leger schijnt de enige vertegenwoordiger te zijn van alle internationale hulporganisaties; alleen in Boeda of in het hart van de binnenstad treft men enkele „half-verborgen" eenheden van Franse of Noordamerikaanse hulporganisaties aan.

Het is niets biezonders wanneer men een halfuur moet wachten om in een tram te komen. De trams zijn overvol en wanneer men dit ziet, kan men zich nauwelijks indenken, dat van de oorspronkelijke bevolking van 1 millioen 300.000 zielen slechts 900.000 mensen over zijn. Op de voorbalcons wordt druk geredeneerd. Slechts één onderwerp schijnt voor de bewoners van Boedapest van belang: goud en dollars. Het is bijna niet te geloven, dat deze vermagerde en verzwakte mensen met een betrekkelijke nonchalance kunnen spreken over bedragen, die voor de bewoners van het Westen een fortuin betekenen. Sommigen die in de zwarte handel goed thuis zijn, varen wel bij de heersende inflatie. Zij zijn doorvoed en uitstekend gekleed, omdat zij de ponden of de dollars bezitten, waarvoor alles te krijgen is. Voor buitenlandse valuta kan men Engelse legerkleding en Chesterfield kopen, zijden kousen en Russische wodka. De communisten in Boedapest zijn woedend over deze handel; niet zelden vinden relletjes plaats, met zware verliezen voor beide partijen, ondanks de strenge maatregelen van het Rode leger tegen alle soorten opstootjes.

Maar de communistische pardat vele persoonlijkheden uit de regering en van de bezettende macht er bij betrokken zijn, zoeen sterke terugslag heeft op de waardering van het geld en meent, dat alles moet worden gedaan om haar uit te roeien.

Er is alleen maar het bezwaar, tij beweert, dat de zwarte markt dat alle plannen ondernomen door te „mild gestemde kringen", zoals zij worden genoemd, worden gesaboteerd.

De „Waar" komt.

Op de hoek van de Cacisstraat woont een sigarenwinkelier. De winkel is nu leeg, sigaren of sigaretten zijn niet te koop, maar de eigenaar is welgezind en kan hele verhalen vertellen. „Ik ben een van de gelukkigen," vertelt hij. „ik heb mijn vrouw en kinderen nog ofschoon jonge heethoofden mij een reactionnair noemen. Ik denk dat dat komt doordat ik in deze tijden voor mijzelf kan zorgen, terwijl anderen dat niet kunnen. Mijn familie woont op het land en daar kan ik nog wel eens wat loskrijgen. Waarom hij precies een reaction nair wordt genoemd, is niet helemaal duidelijk, maar hij gooit het spoedig over een andere boeg. Hij vertelt over Boedapest uit vroegere dagen, toen de stad brede boulevards en grote gebouwen bezat en de straten vol waren met vreemdelingen. Nu is de stad weggevaagd en nog geen 10 percent is overgebleven. De winkelier vertelt verder hoe hij ondanks de ruïnes zijn dagelijkse wandeling langs de verwoeste promenade doet, waar vensters zonder spantwerk en grote hotels met holle ogen staren naar de uitgebrande koepel van het koninklijk paleis. „Ik leef van de zwarte markt", vertelt hij. En triomfantelijk glimlachend voegt hij er aan toe, „dat is iets biezonders die zwarte markt van Boedapest. De koopwaar komt met convooien. Geweldige trucks zijn volgeladen met alle dankbare dingen. De auto's komen uit Boekarest of Turkije en gaan naar Wenen. In Boedapest onderbreken zij de reis voor een uurtje. De zwarte markt in de Balkan is een grote organisatie en de politie doet een oogje dicht. En niet alleen deze winkelier, maar ook leden van de regering vertellen, dat de zwarte markt de enige manier is om te leven, omdat de UNRRA niet in staat is te helpen.

Wanneer voor de bevolking niets wordt gedaan en het is niet waarschijnlijk, dat iets gedaan kan worden, zal Boedapest in de lente een reusachtig kerkhof zijn, want nu reeds stijgt het sterftecijfer tot een achtste van de bevolking.

MUZIKALE AVOND IN DE CLUB SURINAME.

Men schrijft ons:

Zaterdagavond had er in het culturele centrum „Club Suriname", onder haar zeer vooruitstrevend en actief Bestuur een welgeslaagde muzikale avond plaats, alwaar enige goede muzikale nummers ten beste werden gegeven.

De zaal met haar smaakvol versierd podium gaf een gezellige indruk. De ruime zaal bleek voor deze gelegenheid te klein te zijn, om de talrijke leden en genodigden te herbergen, zodat ook van de beide aangrenzende terrassen gebruik moesten worden gemaakt. Onder de aanwezigen zagen wij ook Gezaghebber Mr. Kwartsz en echtgenote; naar ruwe schatting waren er ongeveer 350 mensen.

De talentvolle redenaar, de heer Nassy, opende in welgekozen woorden de uitvoering en bracht dank uit aan de aanwezigen en meer speciaal aan den Gezaghebber en sprak de wens uit, dat deze avond een gezellige zal zijn voor de aanwezigen en kondigde vervolgens aan de namen van de artisten die deel zouden nemen aan deze kunstavond, terwijl den heer Lichtveld dan verder als annonceur zou optreden.

Als eerste nummer werd aangekondigd een pianosolo door de heer C. Borenos, die de 5e Nocturn van Leybach ten gehore gaf. Als tweede nummer volgde zang door den heer H. MacGibbon, die de Flight of Ages van F. Bevan en Good-bye van P. Tosti zong met pianobegeleiding door den heer Borenos, waarbij de zanger heel mooi zijn stem liet uitkomen.

No. 3 was een pracht pianovoordracht door den op Aruba zeer bekenden Surinaamsen pianist de heer E. Renada; de zeer raak en keurig de volgende leeftijden en methodes nabootste op de biano o.a. een beginneling van vier jaren, vijf jaren 12 j. 14 j. en als volwassene en gaf weer na, de methodes van spelen a la Brits Indië; a la China, Zuid Amerika; Conga; Noord Amerikaans (jasz enz) en ten slotte a la Tsjaikowski. Het was een exacte nabootsing van de verscheidene methodes en systemen van den reeds aangehaalde. Deze pianovoordracht oogstte een welverdiend enthousiast applaus.

Vervolgens kregen wij een Spaanse voordracht door Señorita Padilla die een poësie genaamd „Escoria humana" zeer goed declameerde, onder een pracht pianobegeleiding door den heer Renada. Daarna zong dr. Robles drie bekende liederen tw. Humoresque; Roses of Picardy en de wereldberoemde Elegie, die onder pianobegeleiding van den heer Steenmeyer zeer goed uitkwamen.

Als zesde nummer kregen wij piano en viool, t.w. Ave Maria van Gounod; Liebesfreund van Kreisler en Dance Russe van Rubenoff. De viool werd bespeeld door de heer H. Rombouts met pianobegeleiding van zijn dertienjarig dochtertje, Melie genaamd. Alhoewel de bovengenoemde stukken nog al zwaar waren en vooral de Dance Russe, hield de kleine Melie zich kranig op de piano en zulk een praestatie moet wel degelijk geapprecieerd worden, vooral waar het geldt een jeugdig meisje van slechts dertien jaren oud. De violist op zich zelf is zeer goed, doch naar onze bescheiden mening en met permissie gezegd, was de viool zelf die de heer Rombouts bespeelde niet van de beste en wij zijn overtuigd, dat een ander viool heel wat betere resultaten zou hebben opgeleverd.

Hierna kwamen op de planken onze welbekende Arubaanse Trovadores Tropicales met den begaafden zanger Tali Lopez, die het publiek op enkele nummers tracteerde, die zeer in de smaak vielen.

Hierop beklom het podium de heer Steenmeyer, die weliswaar amateur is, doch op professionele wijze een piano-solo gaf tw. Vals Chopin, waar zowel techniek als sentiment Non plus ultra waren.

Als voorlaatste nummer hadden wij quatremains door de heer Steenmeyer en Mevrouw de la Fuente, die voor de aanwezigen op magistrale wijze de wereldberoemde Polonaise van Chopin speelden en tevens als toegift de Spaanse Dans van Mazkowski speelden. Het moet hierbij vermeld worden, dat Mevrouw de la Fuente de piano onder haar duim heeft en dat zij met veel vaardigheid en gevoel speelt. Deze laatste twee nummers door Steenmeyer-de la Fuente waren naar onze bescheiden mening het climax van die avond. Tot slot kwam de heer Renada weer opdagen op verzoek van het publiek om ons op een buitengewoon goed gespeelde zamba te tracteren en die een donderend applaus binnen oogstte.

Aan het einde kwam de heer Nassy weer op het podium om het publiek en vooral den Gezaghebber te bedanken voor de opkomst en zeide dat alles teneinde komt en dat ook goede dingen een einde kennen. Bracht hulde aan de artisten en spoorde ze aan om nog meer van dergelijke avonden te organiseren en doelde eveneens op een eigen concert, dat gevormd zou kunnen worden. De heer Nassy liet alle artisten op het podium verschijnen om ze te bedanken en richtte zich ook in het Spaans tot Juffrouw Padilla en presenteerde aan de dames een bloemen hulde in de vorm van een bouquet. De heer Nassy is zoals wij in het begin opmerkten een begaafde, doch ook een gezellige spreker.

Na afloop was er gelegenheid tot dansen. Een goed Surinaams blaasmuziekcorps met pianobegeleiding door Renada bracht de stemming erin en veel danslustigen maakten gebruik van de gelegenheid om zich op de vloer te wagen. Dit muziekcorps mag er zijn en doet zeker niet onder voor welk corps dan ook hier op dit eiland en Curaçao.

Met dit behaald succes feliciteren wij het Bestuur van de Surinaamse Club die alles zo goed wist te organiseren en spreken meteen de wens uit voor de groei en bloei van de Club Suriname, die een der voornaamste schakels vormt in de Arubaanse culturele samenleving.

Er moet nog vermeld worden, dat de volgende dag — Zondagavond — een cabaret dans werd georganiseerd, waarbij de Cubaanse danseres Lolita enige dansnummers liet zien, terwijl de heer Kemmich zorgde voor een keurige lichtbestraling van het balcon af, hetgeen naar men zegt, zeer fantastisch bleek.

DE „TROMP" NAAR NEDERLAND.

De kruiser „Tromp", de enige die de strijd in Indische wateren overleefde, is op weg naar Nederland na een afwezigheid van zes jaren, waarin meer dan 320.000 zeemijlen zijn afgelegd. De Japanners noemden de „Tromp" het spookschip, omdat de kruiser telkens weer opdook nadat de Japanners gemeld hadden dat de „Tromp" tot zinken was gebracht. (Aneta, 's Gravenhage,

„PRIJZEN NAAR LONEN", ZEGT SCHERMERHORN.

Professor Ir. Willem Schermerhorn sprak op een bijeenkomst die belegd was om de Meistaking in 1943 te herdenken. Hij wees er op dat er in Nederland practisch geen werkloosheid meer bestaat. Met de heropbouw vordert men goed, maar veel zal nu afhankelijk zijn van de Nederlandse productie. Hij zeide ook, dat men de prijzen zal moeten aanpassen op de lonen en niet het omgekeerde. (Aneta, Hengelo, 1.5).

Sport Rubriek.

„Officiële Mededelingen"

van

„De Curaçaose Voetbalbond

WEDSTRIJD PROGRAMMA

STADION.

4 uur n.m.:

Zondag, 5 Mei 1946: Bondselftal — Surinaams elftal

KNOCK-OUT WEDSTRIJDEN TER GELEGENHEID VAN ONS VIJF EN TWINTIG JARIG BESTAAN.

RIF STADION.

A-klasse.

Zaterdag, 11 Mei 1946, aanvang om 3 uur precies.

3—4 uur:	Jong Holland 1 — Vitesse 1 (Willems)	Winnaar A en Verliezer A
4—5 uur:	Jong Curaçao 1 — Transvaal 1 (Corsica)	Winnaar B
5—6 uur:	Atlanta 1 — S.U.B.T. 1 (Visser)	Winnaar C en Verliezer C

Bij loting werden de verliezers van de eerste en derde wedstrijd wederom opgenomen, die Zondagochtend tegen elkander zullen uitkomen.

Zondag, 12 Mei 1946, aanvang om 10 uur precies.

10—11 uur:	Verliezer A — Verliezer C (Visser)	Winnaar D
11—12 uur:	Winnaar A — Winnaar B (Gonzahus)	Winnaar E
12—13 uur:	Winnaar C — Winnaar D (Corsica)	Winnaar F

Finale: aanvang om 4.15 uur precies.

Winnaar E — Winnaar F (Van Rosberg)

Wedstrijdduur 2 x 30 minuten, behalve voor de finale, welke 2 x 45 minuten zal duren.

Wedstrijdbepalingen:

Behalve bij de finale worden de wedstrijden, eindigende in een gelijkspel, beslist door het nemen van 3 penalties, indien nog gelijk, dan beslist het lot.

Bij de finale wordt, indien de wedstrijd in een gelijk spel eindigt, 2 x 7½ minuut verlengd, is dan nog geen resultaat verkregen, dan worden door beide partijen 3 penalties genomen en zo ook dit geen resultaat oplevert, dan beslist het lot.

MUNDO NOBO.

B-klasse.

Zaterdag, 11 Mei 1946, aanvang om 3 uur precies.

3—4 uur:	Independiente 1 — Sito 1 (Ercol)	W
4—5 uur:	Be Quick 1 — Zeemacht 1 (Van Eerden)	W
5—6 uur:	P.S.V. 1 — D.N.S. 1 (Taytelbaum)	W

Zondag, 12 Mei 1946, aanvang om 10 uur precies.

10—11 uur:	Winnaar A — Winnaar B (Lebacks)	W

Semi-finale: aanvang om 4.15 uur.

12—13 uur:	Winnaar G — Winnaar H (Casper)	W
Finale	Winnaar I — Winnaar J (Gonzahus)	

Voor de voorwaarden wordt verwezen naar het A-Klasse wedstrijden is vermeld.

WILLEMSTAD TERREIN.

(Heintje Kool)

B-Klasse:

Zaterdag, 11 Mei 1946, aanvang om 4 uur precies:

Willemstad 1 — M.Y.O.B. 1 (Van Rosberg) Win

Zondag, 12 Mei 1946, aanvang om 10 uur precies.

Winnaar C — Winnaar D (Manuel) Winn

ASIENTO

(Rio Canario)

Zaterdag, 11 Mei 1946, aanvang om 4 uur precies:

Asiento 1 — Boys 1 (Gonzahus) Winn

Zondag, 12 Mei 1946, aanvang om 10 uur precies:

Winnaar E — Winnaar F (Ercol) Wi

SCHERPENHEUVEL.

Zaterdag, 11 Mei 1946, aanvang om 4 uur precies:

Scherpenheuvel 1 — Veendam 1 (Viejou) Wi

Voor de voorwaarden wordt verwezen naar het A-Klasse wedstrijden is vermeld.

Speciaal wordt de aandacht nog gevestigd op het **Een speler mag slechts voor één vereniging uit**

Aan alle verenigingen en heren scheidsrechters wordt doch dringend verzocht, op tijd aanwezig te zijn, opdat de den een vlot verloop kunnen hebben.

SCHORSING:

De spelers C. Boyé (J.H.), C. Isebia (J.H.), C. Hato Hato (J.H.), C. Cassiano (J. Cur.) zijn door het geschorst voor de duur van drie maanden, ingaande 11 wegens overtreding van Artikel 35, lid 7.

De speler P. C. Nicia (ex-lid S.U.B.T.) is door het het lidmaatschap van de C.V.B. ontzegd voor de du maanden, ingaande 11 April 1946, wegens overtreding kel 35 lid 7.

OEFENING VETERANEN:

BELANGRIJK

LAATSTE OEFENWEDSTRIJDEN.

As. Zondag, 5 Mei, om 4.30 p.m. op het sportterrein **Nobo** wedstrijd tegen „Jong Curaçao".

Donderdag, 9 Mei, om 5.15 p.m., in het **Rif-Stadion** tegen „Atlanta".

Het is van het grootste belang dat deze wedstrijden zocht worden, aangezien er **na 9 Mei geen gelegenheid** bestaan om te oefenen.

De wedstrijd van **Donderdag** tegen „Atlanta" begint om Eenieder kan dus op tijd aanwezig zijn.

De laatste loodjes wegen het zwaarst. Getroost u dus de opofferingen! Op Vrijdag 10 Mei, worden de elftallen die 19 Mei tegen de Venezolanen uitkomen, definitief same

VOS
DE KOOP JOERI
ROJER SENTIAGO DE WOLF
OPSCHOOR RAMIREZ SUAREZ R. MADURO RA

Reserves: Andrea, Atalida, Bosnie, Decaster, Hollander, Michel, Naaldijk, Nahar, Pinedo, Rondijk en Va

Verzoeken tot inschrijving:

De vereniging „Vitesse" verzoekt overschrijving als den van J. Susana en T. Evertsz (ex-leden van „Jong H De vereniging „Jong Holland" heeft blijkens overgelegde ring tegen deze overschrijving geen bezwaar.

ELFTAL OPGAVEN VOOR DE MAAND MEI 1946.

De elftallen voor de maand Mei 1946, zullen in verband feit, dat gedurende de maand Mei geen competitie-wedstrij len worden gespeeld, niet worden gepubliceerd.

Ingeschreven als Bondsscheidsrechter: J. van Eerden.

Inschrijving:

„Willemstad": Gijsbert Martinus Vergeer als gewoon lid.
„D.N.S.": W. I. Willems, J. La Cruz, E. G. Harsem

Afschrijvingen:

„Zeemacht": M. Velleman als gewoon lid.

De vereniging „Sito" heeft verzocht met een Junioren de competitie deel te kunnen nemen. De verenigingen, competitie medespelen worden beleefd verzocht indien bezwaren bestaan, den competitie-leider hiervan op de hoo brengen.

De vereniging „Transvaal" zal bij de hervatting van titie met een Junioren-elftal hieraan deelnemen.

HET BESTUUR